

KAKŠNO ŽENSKO NAJ IZBERE MOJ SIN?

Starejša ženska sedi na zofi in plete. Videti je nadvse skrbna in urejena.

Ž: (*nagovarja občinstvo, maziljeno*) Joj, pletem da si malo možgane umirim in poskušam razvozlati to zapleteno situacijo, saj sta od razpleta odvisna moj duševni mir in življenjsko blagostanje mojega sina. Takole je: Moj Marijan je star 41 let. Po poklicu je samostojni podjetnik, vodovodni inštalater. Zelo je uspešen in dobro zasluži. Živiva v prijetni, dobro vzdrževani hiši na obrobju mesta. Jaz sem upokojena učiteljica razrednega pouka, naslednje leto jih bom dopolnila 70; že 21 let sem vdova, moj pokojni mož je bil trgovski potnik in je umrl zaradi infarkta. Marijana je to hudo prizadelo in naju zelo zbližalo. Zdaj imava samo še drug drugega. In tu je tudi vzrok mojih težav. Marijan je prijeten fant, nikoli mu ni manjkalo pozornosti deklet, zlahka navezuje stike z njimi. Vendar so dekleta, ki jih pripelje predme, neresna, frfrasta, nobeno si ne želi resne zveze, ne znajo kuhati, ves čas govorijo samo o sebi in ne kažejo nobenega spoštovanja do starejših.

Na oder pride Moški, oblečen v moder kombinezon. Gre do zofe in poljubi mamo na lice. Nato sede na stol ob mizi.

Ž: (*nadaljuje, nagovarja občinstvo*) Poskušam mu pomagati pri izbiri, toda bojim se, da prave izbire sploh ni. Zdaj mi je povedal, da se shaja z dvema dekletoma, ena je učiteljica, druga pa maserka in groza me je, kako moj ljubi fant naivno verjame vse, kar mu rečeta...

M: ... ah, mami, seveda ne. Maserka je čist spodoben poklic, pomagaš ljudem, da se dobro počutjo, da jih ne bolijo mišice, pa vrat, pa križ...

Ž: Nč ne rečem, Marči, samo če pride kšen bogat star pacek in ji ponudi kup denarja, da mu... da ga ...

M: Ah, mami, dej no, ti maš čist prebujno domišljijo.

Ž: Oh, ti si še mlad, ti ne veš, kako pokvarjen je ta svet. Ženske večinoma misljo samo na dnar. Nobenih vrednot ni več.

M: Men je Lejla super. Odkar mi pomaga, me hrbet sploh ne boli več.

Ž: Mogoče ti je pa pomagal tisti ovsen obkladek, ki sem ti ga jz dala gor.

M: Seveda, mami, tud to, ampak po masaži mi je pa čist odlegl.

Premor.

Ž: A spiš z njo?

M: (*rahlo šokiran*) Ah, mami... Seveda spim.

Ž: Lejla... kašno ime je sploh to... Kot kšna... odaliska. Ni čudn, da si ves nor nanjo. Moški ste tko naivni. Ženska obleče čipkast modrc, vam prnese eno pivo pa da noge v luft, pa ste ji čist pokorni.

Premor.

Ž: Kaj je pa z Minko narobe?

M: (*presenečen*) A nisi rekla, da sploh ne zna učit?

Ž: Seveda ne zna. Pojma nima. Pa tisto čudno znamenje na njenem vratu... Ampak ma vsaj pošten poklic. Kaj si jo že čist pozabu?

M: Nisem je pozabu. Prevčerajšnjim sem jo v kino peljal, samo... sem pa nisva pršla, ker ma občutek, da je ne maraš.

Premor.

Ž: A spiš z njo?

M: Cc, mami... lej, to ni tvoja stvar...

Premor.

M: Ja, spim. In?

Ž: Boljš je tako, da spiš z obema in se na nobeno ne navežeš. Nč jima ne rečt, kar vzem si čas. Nej se onidve borita zate. Nej pokažeta, kaj znata in kolk sta se pripravljene potruditi. Fantje se morte zdívjat, sej si še mlad... Sam pazi, da ti ne bosta kšnega pankrta obesle.

M: (*zgrožen*) Mami!

Ž: Marči! Svet je pokvarjen. Take lahke ženske komej čakajo na prijaznga, naivnga fanta, ki ma dobro službo in lepo hišo.

M: Mami, ne Lejla ne Minka nista lahki ženski.

Ž: A da ne? Zakaj pa potem dopuščata, da spiš z drugo?

Premor.

M: *(ni ravno ponosen)* Sej ne vesta.

Ž: In prov je tko. To je tvoja stvar. Kar vzem si čas za odločitev. Za fanta s pridnimi rokami in poštenim srcem je zmerej dovolj izbire. Z ženskami je tko: po tridesetem morjo biti vedno bolj poslušne in prilagodljive, da še lahko dobijo tisto, kar hočjo. Ti nič ne skrbi, se vse tega dobr zavedajo.

M: *(vzdihne)*

Ž: Ja, pa ne žen si zdaj tega k srcu. Tak je ta svet. Dej mi roko. Priden fant si, veš. Oče bi bil tko ponosen nate... *(nadaljuje , nagovarja občinstvo)*... Ne želim ga preveč obremenjevati s svojimi kritičnimi pogledi na mlada dekleta. Vendar čutim, da se sam ne more odločiti in potrebuje tudi moje mnenje. Poskušam biti taktna, a včasih me malce zanese; no, v zvezi s tem ne čutim nobene krivde, saj je moj edini sin in konec koncev bo vsaka zveza, ki jo bo sklenil, močno vplivala tudi na moje življenje. Spoštovani gospod doktor, kot mati vas rotim, da mi pomagate in vas sprašujem, kakšno dekle bi mu priporočili, katere lastnosti naj ima izražene, da ga bo osrečila ter ohranila spokojnost in dostojanstvo najinega doma...

Zvonjenje hišnega zvonca.

***** PRVO LOČILO MED GLASBO *****

Od strani vstopata na oder Moški in druga Ženska. Zaupen pogovor.

M: Ti ne nč govort, prov, kr men prepust.

Ž-2: Okej.

M: *(rahlo živčen)* K zmeri tolik komplicira... nč ji ni prov... boji se, veš, že 20 let je vdova, pa to...

Ž-2: *(razumevajoče)* Ja, lej, bom tih, ti jo bl poznaš, boš že vedu, kaj rečt.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: Khm. Ja, no, dejva. (*ženski na zofi malce ponarejeno, veselo*) Živjo, mami!

Ž: U-u, kdo je prišel? Marčiiii!(*vstane, gre do njega, se stisne k njemu in ga izrazito dosledno poljubi pred njegovo partnerico*) Marči... (*kratek premor, nato na začetku nejevoljno, nato izjemno sladko*) Oooo, mamo gostjo... pozdravljena ... ja, lepo!

M: Ja, evo naju.

Ž: (*izjemno sladko, vzpodbudno*) Ja, pejmo mal posedet, kakšno rečt, ne bomo tukej stal, sej smo sami domači, ane?... (*Sede na kavč in pomigne sinu, naj sede poleg nje, Druga ženska je primorana sesti na stol ob mizi*) No, (*premor*) kako sta?

M: Mami, eno novico mam zate.

Premor.

Ž: (*drugi Ženski*) Minka, lepo te prosim, mene križ daje že cel teden, bi nam ti skuhala kavo?

Ž-2: Ja, ni problema. A zdaj?

Ž: Ja. Kar tam v kuhno pejt, do konca hodnika pa levo, se boš že znašla.

Minka nerada vstane in odide z odra.

Premor.

Ž: No, kaj mi boš povedal?

M: Khm. Otroka bova mela.

Ž: (*jezno*) Sem vedla, da ti bo enkrat ena svojga pankrta obesla...

M: Mami!

Ž: A sploh veš, a je tvoj al ne?

Ž-2: (*se vrne na oder, ogorčeno*) Seveda je njegov!

Ž: Oho, lej jo! Se ne daš odpravit, kaj? Je njegov, pravš? A si prepričana?

Ž-2: (*jasno, odločno*) Ja, Marijan je moj edini partner.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

Ž: No, lej jo, Marči, kako ti je zvesta. Ti pa nisi ravno tak menih, ane?

M: (*iz sebe*) MAMI!

Ž-2: (*negotovo*) Marijan?!

Ž: (*veselo*) Jaja, taki so fantje v teh letih.

Ž-2: (*obupano*) Marjan! A maš res kšno drugo? (*premor, zajoka*) Marjan... noseča sem... povej mi po resnic...

M: Minka... nimam druge... sva nehala, res.

Ž: (*hkrti*) Kdaj sta nehala?

Ž-2: (*hkrti*) Kdaj sta nehala?

M: Pred enim mescem, res.

Ž: Sam še parkrat si bil na masaži potem, ane?

Ž-2: Marjan! (*joka*) Sej sem vedla... k si šel tja... sej sem vedla... Oh, kašna koza sem... pa z otrokom...

M: (*obupano*) Minka...

Ž-2: (*joka*) Pust me! Pust me, da grem! Nočem te več videt! Ne klič me več! Kreten! Vsi ste isti! Kako sem bla lahko tko naivna... Kaj vse si mi oblubu! Kreten! Kr ostan pr svoji mat, itak ne bi nikol šel stran! Kreten!

Prizor zamrzne.

***** DRUGO LOČILO MED GLASBO *****

M: Ti ne nč govort, prov, kr men prepust.

Ž-2: Okej.

M: (*rahlo živčen*) K zmeri tolk komplicira... nč ji ni prov... boji se, veš, že 20 let je vdova, pa to...

Ž-2: (*razumevajoče*) Ja, lej, bom tih, ti jo bl poznaš, boš že vedu, kaj rečt.

M: Khm. Ja, no, dejva. *(ženski na zofi malce ponarejeno, veselo)* Živjo, mami!

Ž: U-u, kdo je prišel? Marčiiii!(*vstane, gre do njega, se stisne k njemu in ga izrazito dosledno poljubi pred njegovo partnerico*) Marči... (*kratek premor, nato na začetku nejevoljno, nato izjemno sladko*) Oooo, mamogostjo... pozdravljena ... ja, lepo!

M: Ja, evo naju.

Ž: (*izjemno sladko, vzpodbudno*) Ja, pejmo mal posedet, kakšno rečt, ne bomo tukej stal, sej smo sami domači, ane?... (*Sede na kavč in pomigne sinu, naj sede poleg nje, Druga ženska je primorana sest na stol ob mizi*) No, (*premor*) kako sta?

M: Mami, eno novico mam zate.

Premor.

Ž: (*drugi Ženski*) Minka, lepo te prosim, mene križ daje že cel teden, bi nam ti skuhala kavo?

Ž-2: Ja, ni problema. A zdaj?

Ž: Ja. Kar tam v kuhno pejt, do konca hodnika pa levo, se boš že znašla.

Minka nerada vstane in odide z odra.

Premor.

Ž: No, kaj mi boš povedal?

M: Khm. Otroka bova mela.

Ž: (*pretirano prijazno, skrbno*) Pa si prepričan, da je tvoj?

M: (*rahlo obupan*) Mami...

Ž: (*tragira*) Sem vedla, da ti bo enkrat ena svojga pankrta obesla... Kdo bi si mislil, da je taka... A?

M: Mami...

Ž: No, saj dondons so že preiskave, in bodo gotovo dokazal, čigav je ... da te ne bo mogla izsiljevat...

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038

M: Mami... otrok je moj. Js sm ga hotu.

Ž: *(se ji zdi nemogoče)* Z njo?

M: Ja, z njo.

Ž: Marči...

M: Super punca je. Poštena in prijazna. Potrpežljiva. Pa še vseč mi je.

Ž: Kolena ma debela. Pa kratek vrat. Pa s tistim flekom...

M: *(rahlo ogorčen)* Mami...

Ž: Hja... kaj... človk pač opaz. Za gazelo je noben ne bi zamenjal. Ko sem bla jaz mlada, so fantje vedno gledal noge. In moje so ble kot od srnce... Tvoj oče me je tko rad po gležnjih božal... *(smrkne)*

M: Mami...

Ž: *(tragira, smrk)* Zmerek se tko razžalostim, če se nanga spomnm...

M: *(se ji ne pusti, trezno)* Mami, poročila se bova.

Ž: *(obupano)* Marči!

M: Vse je že zmenen... seveda si povablana... pa... k njej se bom preselu.

Ž: MARČI! Kaj bo pa z mano?!

M: *(prijazno, trezno)* Sej bom skrbel zate. Ampak otrok rab oba starša pa dom... Sej veš. Mami. Tko kt sm mel jst.

Ž: *(smrka)* Sem misnla, da si srečen z mano. Marči, midva imava samo drug družga... Kaj bom sama v tej hiši? Vse me na tvojga očeta spominja... Konc me bo od žalosti.

M: Mami, js nism več tko mlad. Je skrajni čas, če si hočem ustvarit družino. Veš, kako nam bo lepo... vnuka boš dobila... al pa vnukinjo.

Ž: *(smrka)* Upam, da bo punčka... Moški ste tko nehvaležni.

M: Ah, dej no mami... Lej, kavica, hvala, Mika. Tuki dej. No, dejmo se poment, kako se bomo organiziral...

Zatemnitev.

© Mateja Perpar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

matejaperpar@hotmail.com, 051-259-038